

СЛОВО ВЪ СТВАИ ВЕЛИКІИ ПАТОКъ

ДОЛГЪ МОНІ : А́зъ прегрѣшихъ, амъ памъ хо́чещъ да́гъ мѹчишъ
зара мене : а́зъ е́хъ достои засмертъ а́тъли дау́мре зара мене :
Осладкій Іи́ссе мон ! Олюбезніи же́нише доша моен ! Сокако́вали
скѹпая цѣна нѣкѹпилъ є́си на : ніколі колініи задоляниль є́си на да
слѹжъ ніда Славоглобій тесівъ зара твоа чена Кро́въ щолъ ти та
нізлілъ данскѹпішъ на ѿдіа волекія рѹцѣ . Но молимте блко пре-
стый, прїйми пока́ніе наши, непооби на дае́де достоини дау-
кусаме ѿпречтое твоё, нїшчтнія Кро́въ твоа . Замъ дарече
ніїн като о́наго бѣгра́дьниаго рабо́нника: Поманні на Гдн є́гда
прїндеши въ цркви твоемъ . Поманні блко еніи ли́діе тесіи, шогме
борани днесъ оута́лъ ста́ла церкви твоа, щоєн та нѣкѹпіи нїтною
Кро́вю твою . Поманні на Стый, здамъ твоё стое нѣзбезчтнія
мілогти твоіи, нїзара чтнія Мѣки твои : Ні поміладніи на́съ повеліци
мілогти твоіи, нїзбаєн на́съ бѣгтию твою ѿвѣхъ відімыхъ
нїевідімыхъ брагъ . Почто спроти наша рабо́ти нїи погінили
є́смъ . Мілогти Сотвори съніи Гдн . Ніи припадае нїцблдемъ
стайло нізбѣ твоіи, нїкалемса вгѣма срцемъ нашымъ, нїшбѣщава-
мися вече ѿсега нїи грѣшии дане прегрѣшаваме тесівъ Бгъ на́шев-
мъ : Та́дано наслѣдімъ лініи оумілніи Цркво Неное . Осладкій
Іи́ссе мон прегарніи на́съ като о́дъ мілосердніи, нїподарн на́мъ
вѣчное наслажденіе, бѣгтию безначалнаго твоего ѿца, нїпре-
стайло нїблгаго Дхъ, Амінъ ***

*** З П ы ***

*** З П О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

*** З П О Я С К О П ы ***

С К И Н И К И

СЛОВО